

ת"פ 10704/12 - מדינת ישראל נגד דוד מירון בסיל

בית משפט השלום בתל אביב -יפו

ת"פ 22-12-10704 מדינת ישראל נ' בסיל

לפני כבוד השופטת מيري הרט-ריץ
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ ע"ד דין טונייק
נגד

הנאשם דוד מירון בסיל
ע"י ב"כ ע"ד קובי בר-לב

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הودאותו ובמסגרת הסדר בין הצדדים בעבודות כתוב אישום מתוקן בשתי עבירות של השלחת פסולת, פסולת גושית ופסולת בגין ברשות הרבבים, עבירה לפי סעיף 2 + 13(ב)(1) ו- ג(1)(א) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984 (להלן - "החוק") ובשתי עבירות של פינוי פסולת בגין לאתר שאינו אחר לשילוק פסולת בגין, עבירה לפי סעיף 7(ד) + 13(ב)(4) לחוק.

2. בהתאם לעבודות כתוב האישום בהן הורשע הנאשם, במועד הרלוונטי, היה הנאשם הבעלים, המחזיק, המשמש והנוהג במשאית מס' 5351168 (להלן - "המשאית"). במועדים 26.10.21 ו- 28.10.21, בשעת לילה מאוחרת, הוביל הנאשם במשאית פסולת, פסולת בגין ופסולת גושית (להלן - "הפסולת") והשליפה בשטח פתוח ברשות הרבבים (להלן - "המרקען"). במשיו האמורים לכלר הנאשם את רשות הרבבים ופינה פסולת למקרהein שאים אתר לשילוק או לריכוז וטיפול בפסולת.

הסדר בין הצדדים

3. הצדדים הגיעו להסדר במסגרת הנואם הודה בכתב האישום המתוקן והורשע. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית, אך הסכימו כי הנאשם יוכל לעתור לביטול הרשעה בעוד שעמדת המאשימה להרשעה.

עיקר טענות המאשימה לקביעת העונש

4. ב"כ המאשימה טען כי יש לראות בעבירות בהן הורשע הנאשם כאירוע אחד עם שני מעשים נבדלים, אשר נעשו במועדים שונים כאשר כל אחד מציריך פעולה נפרדת.

5. אשר לערך החברתי טען, כי השלחת פסולת ברשות הרבבים הפכה לסוגיה מטרידה בהיקפה והשלכתה גורמת למפגעים סביבתיים של זיהום קרקע, זיהום מי תהום, התהווות מזיקים ופגיעה אסתטית וצין כי הנאשם לא ניקה את השטח מיזמתו אלא עשה כן לאחר שהוצאה צו נקי. עוד טען, כי העבירות שבוצעו על ידי הנאשם הן בעלות מניע כלכלי ולפיכך, עונש כלכלי ממשמעות, לצד הרשעה, יבטיח הרתעה כלפי היחיד וככלפי הרבים.

6. אשר למתחם הענישה - ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה במקרים דומים הוא קנס של 50,000 ₪ עד 90,000 ₪ עם רכיבים נלוויים של מאסר על תנאי, התחייבות כספית, פסילת רישון בפועל או על תנאי.

7. אשר לביטול הרשעה טען, כי אין מדובר בעבירות מסווג אחוריות קפידה שלגביין מצוי בבית המשפט להגמיש את מבחני הlected כתוב ועל כן, נסיבות המקירה בענייננו אינן מצדיקות ביטול הרשעה. עוד טען כי לא עולה בידי הנאשם להוכיח באמצעות עדותו של העד קובי משיח מטעם ההגנה נזק ברמת הסתברות גבוהה, דהיינו שהנאשם יפוטר במקרה של הרשעה. לעניין זה אף ציין, כי עולה מעדותו של מר משיח שהנאשם הוא עובד לויאלי, הממלא תפקיד שקיים קושי בගיס עובדים אלו וכי החברה אשר מעסיקה את הנאשם אף אינה בודקת את עברם הפלילי של עובדיו.

8. לאור כל האמור עטר ב"כ המאשימה להוtier את הרשעה על כנה ולהשיט קנס של 50,000 ₪, מאסר על תנאי, התחייבות בגין כפל הקנס שיושת קנס ופסילת רישון על תנאי.

עיקר טענות ההגנה לקבעת העונש

9. מטעם ההגנה העיד מר קובי משיח. העד סיפר כי הוא מכיר את הנאשם מזה 22 שנה וכי הנאשם עובד תחתיו. לדבריו מדובר מסור אשר מילא את כל תפקידיו בחברה בהצטיינות ושאין לחובתו עבירות ממשמעת. בעדותו הראשית אמר כי הורתת הרשעה על כנה עלולה ליצור קושי בשיכובו של הנאשם לעובדה במקומות מסוימים, אך בנסיבות הנגדית אישר כי הוא לא שוקל כלל את פיטוריו של הנאשם וכי הדברים אשר נרשמו במסמך טע/1 נועדו להבהיר שאם הרשות הנאשם תיוותר על כנה, יתכן שייקרא לשימוש ובירור ממשמעתי אך פיטוריו של הנאשם אינם עומדים על הפרק. עוד עולה מעדותו כי החברה בה עבד הנאשם אינה פועלת ברשויות אשר מכריזים מטעם הוצגו לבית המשפט מטעם ההגנה. בנוסף על העד, וכי בכל הקשור בתחום האחריות שלו בחברה - הואאמין נדרש לבדוק שככל העובדים פועלים תחת החוק, אך החברה אינה בודקת את עברם הפלילי של עובדיו או של העובדים המתknבים דרך חברות כוח אדם ולמעשה אין כל אפשרות הנוגעת לכך.

10. ב"כ הנאשם טען כי כתוב האישום לא מייחס למפגע סביבתי חמור ואף לא ניתן לייחס לנאשם מניע כלכלי. لكن, לא רק שאין מדובר בסיבות לחומרה כפי שהדבר הוצג על ידי המאשימה אלא שעומדות לצכות הנאשם נסיבות לקולה הבאות לידי ביטוי באופן תיקון כתוב האישום ונלמדות מכך שהנאשם ניקה את המקרא עין מהפסולות.

11. עוד טען ב"כ הנאשם כי מדובר בעבירות מסווג אחוריות קפידה ולכן עטר לביטול הרשעה תוך שהפנה לפסיקה. לעניין זה גם טען כי הנאשםעובד מזה 26 שנה באותה חברה ומדובר לא דבק רבב במשווי. עם זאת טוען, תוך שהפנה לטע/1 כי החברה בה עובד הנאשם שוקלת להפסיק את העסקתו ככל שההרשעה תיוותר על כנה וזאת נוכח השתתפותה של החברה במכרזים של רשות מקומיות שונות ומהתחייבותה שלא להפסיק עובדים אשר לחובתם הרשעה.

12. ב"כ הנאשם גם עמד על נסיבותו האישיות של הנאשם המפרנס חמייה יולדת, משלם מזונות וח' בדוחך כלכלי וחתת הלוואות. עוד טען, כי בנו מוכר במחלקה לשירותים חברותיים בתל אביב (טע/3) וסובל מבעיות שונות וכי הוא נדרש לטפל בבנו אשר אף מתלווה אליו לעובdotו. עוד ציין, כי הגשת כתוב האישום עוררה חרדות אצל הנאשם בדבר יכולתו להמשיך לפרנס את בני משפחתו באם יירוש וטען כי מעדותו של מר משיח עליה שאם

ההרשהתו תיוותר על כנה, כיימת אפשרות שהנאשם יזמן לשימוש שביקובתו תאלץ החברה לשקל את סיום העסקתו.

13. לאור כל האמור עטרה ההגנה לביטול הרשותו של הנאשם ולהשתת פיצוי סמלי.

דברי הנאשם

14. הנאשם בדבריו הביע חרטה על המעשים בהם הורשע והבהיר כי הוא בעל אכפתיות בכל הנוגע לנסיבות. לעניין נסיבותיו האישיות טען כי הוא מפרנס שתי משפחות וכי מצבו הכלכלי וכי רע. הנאשם ציין כי הוא עובד בחברה כ- 26 שנים וכי היה מבין הראשונים בארץ שעבד עם משאיות של מוטמני קרקע.

סוגיות הרשותה

15. כלל יסוד הוא, כי משנקבעו על ידי בית המשפט עובדות המגבשות עבירה פלילית - על בית המשפט להרשייע את הנאשם בעבירה הרלבנטית.

16. האפשרות לנקט בדרך של הימנעות מההרשה היא חריגה ושמורה רק למקרים מיוחדים ווצאי דופן בהם מתקיים שני התנאים המצטברים שנקבעו בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (1997) (להלן - "ענין כתב") - ראשית, על הרשותה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם; שנייה, סוג העבירה מאפשר לוותה, בנסיבות המקרא המסויים, על הרשותה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה האחרים. יובהר, במהלך השנים, בית המשפט העליון שב ואשרר את ההלכה בענין כתב ואת תוקפם של התנאים האמורים.

17. ב"כ הנאשם טען כי העבירות בענייננו הן עבירות מסווג אחראיות קפידה. ב"כ המאשימה טען מנגד, כי העבירות בהן הורשע הנאשם אין עבירות מסווג אחראיות קפידה ועל כן אין מקום לנקט בגמישות עת מחייבים את הלכת כתוב.

18. תחילת יאמר, כי סעיף 13(ו) לחוק שמירת הניקיון קובע - "**עבירה לפי סעיף זה היא מסווג העבירות של אחראיות קפידה**" ועל כן ניתן לקבוע כי העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות מסווג אחראיות קפידה כטענת בא-כוו. אמנם, ברע"פ 3515/12 **מדינת ישראל נ' דוד שבתאי** (2013) נקבע על ידי בית המשפט העליון כי עת עסוקין בעבירות אסדרתיות של אחראיות קפידה ניתן להחיל את הלכת כתוב בגמישות רבה יותר אך גם נקבע בפסקה 13vr -

"**כל עוד העבירות האסדרתיות נושא דיוננו מטופלות במסגרת ההליך הפלילי "הקלאס"** עומדת בעינה ההלכה שלפיה הרשותה היא הכלל, והימנעות מההרשה היא החרג. בצד האמור, מאפייניה של עבירות אלה ונסיבות ביצוען ילקחו בחשבון במסגרת האיזון הכללי שנקבע בהלכה הפסוקה. הלכת כתוב תחול אףוא בגמישות רבה יותר בעבירות אסדרתיות של אחראיות קפידה".

בנוסף נקבע בפסקה 35 בהקשרן של עבירות סביבתיות -

"**אכיפת הוראות הדין היא כלי מרכזי בהגנה על הסביבה ואין להקנות את חודו.** עם התגברות המודעות הציבורית לחינויים ההגנה על הסביבה, קבוע החוקק הוראות חזק רבות בתחום איכות הסביבה, לרבות במישור הדין הפלילי ... כבר לפני שני עשורים עמד בית משפט זה על החשיבות שבסמירה על הסביבה

והצורך בהחומרת הענישה כלפי הפגעים ... הימנענות מהרשעה מגבילה, כאמור, את משערת הסנקציות העומדת לרשות בית המשפט, ועלולה גם לשדר מסר מקל כלפי הציבור, שאינו עולה בקנה אחד עם המגמה להחומרת הענישה בגין עבירות אלה".

ובהמשך בפסקה 38 -

"הש��פני, כל עוד מדובר בהליך פלילי, מוסיף לחול הכלל הנטווע בפסקתנו שלפיו הליך שבו הוכחה אשמתו של הנאשם בהרשותו בדיון. ההכרעה אם ראוי להעביר עבירות אלה (כולן או מקטן) למתווה אכיפה חלופי נתונה למחוקק ולמחוקק המשנה. כל עוד הדבר לא נעשה, קביעת כלל הפון בדבר הימנענות מהרשעה (אלא בנסיבות חמימות) תגביל את אפשרות הענישה העומדות לרשותו של בית המשפט, תכ癖יד על רשות אכיפת החוק ותפגע בתכלית הרטעתית החשובה שעליה עמד בית משפט זה ביחס לעבירות אסדרתיות בכלל, וUBEIROT AIKOT HSIBBA BEFRET".

19. שקלתי אם אאמין ניתן לנ��וט בענייננו בנסיבות בהקשרו של סוגיית הרשעה נוכח העובדה שמדובר בעבירות אסדרתיות, אך כדיו ביטול הרשעה שמור למקרים חריגים בהם קיים חוסר פרופורציה קיצוני בין עצמת פגיעה הרשעה בנאשם לבין התועלת הציבורית כתוצאה מההרשעה.

20. מצאת כי אין מקום לסתות מהכלל וכי נסיבותו של המקירה Dunn אין מצדיקות את ביטולה של הרשעה וזאת מנסיבות הבאות: ראשית, הנאשם הורשע בשתי עבירות סבבתיות אשר נבערו בשני מועדים נפרדים והצריכו פעולה נפרדת מצד הנאשם. הנאשם אף ציין בפני (פרוטוקול, ע' 17 ש' 3) כי השילך את הפסולות במרקען שלוש פעמים וכן אין מדובר במעידה חד-פעמית; שנייה, מקובלות עלי טענות המאשימה כי עצם השאלת הפסולות יוצרת מגע סבבתי של הקרקע כמו גם מפגע אסתטי והדבר מהווז נזק בפני עצמו וזאת על אף שלא הוכח בפני נזק של ממש; שלישי, הנאשם אמין ניקה את המקרקע מהפסולות אך הדבר לא נעשה מיוזמתו אלא רק לאחר שהוצא צו ניקוי; רביעית, בהקשרן של עבירות איקות הסיבה קיים אינטראס ציבורי בהרשותו הנאשם והעברת מסר מרთיע; חמישית, ובכך העיקרי - לא עליה בידי הנאשם להציבע על נזק קונקרטי שעלה להיגרם לו בשל הרשעה ואף לא להציבע על נזק בלתי פרופורציונאלי. מר משים הבהיר בעדותו באופן ברור, כי פיטוריו של הנאשם אינם עומדים על הפרק וכי הרשותו עלולה לחשוף אותו, לכל היותר, לבירור ממשמעתי בחברה בה הוא מועסק. מר משים הדגיש את מקצועיותו ומצוותו של הנאשם לצד תפוקתו הייחודי בחברה ולא התרשםתי כי יש כוונה להפסיק את עבודתו של הנאשם בשל הרשעה Dunn וזאת לאחר 26 שנים עבודה ללא רבב. עוד הבהיר מר משים בעדותו כי האמור בסעיף 4 למכתו לפי "כל שהתיק בעניין יסתים בהרשעה ניאלץ לשקו את סיום העסקתן בחברתנו, בכפוף לשימוש" אינה מלמדת על כוונה לפטר את הנאשם אלא מבטאת את האפשרות, כאמור, שה הנאשם יזמן לבירור ממשמעתי ואפשר שיבחן המשך עתידו בחברה על ידי הנהלה. עם זאת, ככל שהדבר נוגע לו - כמנהל הישיר של הנאשם וכמי שבפני נערכים בירורים ממשמעתיים בחברה - אין כוונה להפסיק את עבודותו של הנאשם. כך, גם נתתי דעתך לכך ששמעתי מפי מר משים כי החברה אינה מודעת לעברם של עובדייה ומתקבלת שירוט כי אדם מחברות חיזוניות זאת מבלי שיש לה ידיעה אודות עברם. לכן, אני מתקשה להניח כי דואקא בהקשרו של הנאשם, עובד מסור ומצטיין, תנకוט החברה בהליך קיצוני לקראת הפסקת העסקתו.

21. בשולי הדברים גם אציג כי עליה מעדותו כי החברה בה עבד הנאשם אינה פועלת ברשות אשר מקרים מטעם הוצגו לבית המשפט מטעם ההגנה ولكن לא מצאת כי בסיס לטענה כי החברה תידרש לנ��וט בהלים

כנגד הנאשם אף בשל סיבה זו.

22. יודגש - אין די בפגיעה פוטנציאלית עתידית שאולי ותתמש, ויש להוכיח כי ההרשעה תביא לפגיעה קונקרטית מוחשית (רע"פ 54/15 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 13 (2015); רע"פ 12/2018 **פריגן נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (2013) (להלן - "ענין פריגן"). כמו כן, גם שמדובר בסוג העבירות שאין מהחמורות, יש לתת את הדעת לכך שביטול הרשעה עלול להעביר מסר שגוי הן לנԱשם והן לציבור אשר לחשיבות של שמירה על איות הסבבה.

23. הנה כי כן, משלא הוכחה פגעה קונקרטית בהמשך עיסוקו של הנאשם ובשים לב לאינטרס הציבורי, אני מוצאת כי אין מקום להימנע מהרשעה.

קביעת מתחם העונש ההולם

24. העיקרון המנחה בענישה הינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

25. הערכים המוגנים העומדים בסיס עבירות השלת פסולת הם הזכות לחיים בסביבה נקייה והאינטרס בדבר שמירה על איות הסבבה ועל ערכי הטבע מפני מגעים ונזקים בלתי הפיכים.

26. מידת הפגיעה בערכים המוגנים שביצע הנאשם הם ברף הנמוך שכן לא הוכח בפניי כי הנאשם פעל בשל מניע כלכלי בהינתן שאינו מבצע החברה ואף לא הוכח בפניי כי נגרם נזק סביבתי משמעותי. מנגד, מדובר בשני איורים שהתרחשו במועדים שונים ובפסולת אשר הושלכה במרקען אשר הציבור עובר בהם חלוף החובה להשליכה במקום המועד לכך ותוך הבטחת טיפול נאות בפסולת. עם זאת, אני קובעת כי מדובר באירוע אחד לצורך קביעת המתחם בהתאם לע"פ 13/4910 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (2014).

27. להלן אבחן את מדיניות הענישה הנהוגת בעבירות לפי חוק שמירת נקיון -

ת"פ (קריית גת) 19-05-7657 **מדינת ישראל נ' אלקירנאי ואח'** (2023) - הנאים הורשו בעבירות לפי חוק שמירת הנקיון וכן בעבירה של הפעלת עסק ללא רישיון. בית המשפט גזר על נאם 1 (מנהל ונוג בעסק) קנס של 38,000 ₪ ומאסר על תנאי, על נאם 2 (מנהל בעסק) קנס בסך 35,000 ₪ ומאסר על תנאי עם קנס של בסך 35,000 ₪ ועל הנאשם 3 (נוג שכיר אצל הנאים 1 ו- 2) קנס של 14,000 ₪ והתchiaיות כספית.

עפ"ג (ח' 14-08-41577 **מדינת ישראל נ' מוחמד מנאו** (2014) - בית המשפט קיבל ערעור על קולת הקנסות שהושתו על המשיבים וגזר על המשיב 1 (בעל החברה) קנס בסך 25,000 ₪ בנוסף להתchiaיות כספית, על ModelRenderer 2 (החברה) קנס בסך 40,000 ₪ בנוסף להתchiaיות כספית ועל המשיב 3 (נוג המשאית ועובד בחברה) קנס של 10,000 ₪ בנוסף להתchiaיות כספית.

ת"פ (רמלה) 19-07-70155 **מדינת ישראל נ' אלעוברה ואח'** (2022) - הנאים הורשו על יסוד הודהתם בעבירות לפי חוק שמירת נקיון ובשימוש ללא רישיון. בעת הרלוונטיות היה נאם 1 בעלים של משאית ואילו נאם 2 העסק על ידו כנוג המשאית. הנאים השילכו פסולת ברשות הרביבים ב-3 הזדמנויות שונות. בית המשפט גזר על

נאשם 1 קנס בסך 50,000 ₪, מאסר על תנאי ופסילה מהחזקק רישון נהיגה למשך 3 חודשים ועל נאשם 2 קנס בסך 10,000 ₪, מאסר על תנאי ופסילה מהחזקק ברישון נהיגה.

עפ"ג (ח' 17-09-2014) **מדינת ישראל המשרד להגנת הסביבה נ' ליא-אמין מירן השקעות ונכסים בע"מ** (2017) - בית המשפט המחויז קיבל את הערעור על קולת הקנסות שהושתו על המשבבים אשר הורשוatabilitate בעבורות של השלת פסולת ברשות הרבים בשש הזדמנויות שונות וכן בעבירה של ניהול עסק ללא רישיון. בית המשפט גזר על המשבבה 1 (חברה) קנס של 60,000 ₪ והתחייבות, על המשבב 2 (בעל החברה ומנהל) קנס של 25,000 ₪, התחייבות ועל המשבב 1 (חברה) קנס של 15,000 ₪, התחייבות ומאסר על תנאי.

28. מעבר לאמור, פסיקת בתי המשפט מלמדת על החומרה שיש לייחס לעבירות של אי-יות סביבה ועל החשובות הטמונה בשמירה על אי-יות הסביבה. וכך הדברים בג"ץ 4128/02 **אדם טבע ודין - אגודה שיתופית לישראל להגנת הסביבה נ' ראש הממשלה** (2004) בפסקה 10 לפסק-דין של כב' הנשיא ברק -

"אי-יות החיים נקבעת על-פי אי-יות הסביבה. אם לא נשמר על הסביבה, הסביבה לא תשמור علينا. מכאן החשובות הרבה - לכל פרט ופרט ולחברה בכלל - בשמירה על אי-יותה של הסביבה בה מתנהלים חיינו ... אכן, אחד האתגרים החשובים ביותר של ימינו (בעולם ובישראל) הוא זה של אי-יות הסביבה... אחד הערכיהם החברתיים הראשיים להגנה הוא זה של שמירה על משאבי הטבע...".

29. כך, גם עמד בית המשפט העליון בראע"פ 1223/07 **收拾 עלי מושך ואח' נ' מדינת ישראל - המשרד לאיכות הסביבה** (2007) על הנזק הנגרם בשל השلت פסולת באופן בלתי מבוקר. וכך הדברים בפסקה 4 היפים לענייננו -

"בית-משפט זה עמד בעבר על הנזק הרב העול לחברה בשל ביצוע עבירות הנוגעות לפגיעה באיכות הסביבה, בציינו: "שמירת הפסולת או פיזורה וניקוזה בדרך בלתי מבוקרת תביא לפגיעה - לעיתים פגעה אנושה - באיכות החיים, בצחות האויר, בזיהום מ-תהום, בהשמדת חיות" ... הצורך החברתי הגובל בשמירה על משאבי הטבע ההולכים ומתדלדים וההכרה בנזק שנגרם לכל הציבור בשל זיהום הטבע והסביבה, חייבה את החוקן לקבוע רמת ענישה משמעותית לעוברים עבירות אלו, ואת בית-המשפט בתורו לנקט מדיניות ענישה חמירה כלפי אותם עבריינים" (ר' גם ע"פ 671/97 (נ策ת) **קיובץ מרחביה נ' מדינת ישראל** (1997)).

30. עינתי גם בפסקהالية הפניה המאשימה, אף מדובר בעקרם במקרים חמורים יותר מאשר בענייננו בהם הוגש כתבי אישום כנגד החברה ובעליה וככללו עבירות נוספות נוספת. לעומת זאת, אין מדובר בחברה או בעבליה כי אם בנאשם אשר בעבויות המשאית אף כלל משמש כנוגג בחברה.

31. בבחינת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה - אחראותו של הנאשם כבעליה של המשאית, המחויז והנהג בה - היא בלעדית. עם זאת, ועל אף שמדובר בעבירות אשר במהותן כלכליות לא הוכח בפני כי המעשים נעשו בשל כדיות כלכלית, שהרי הנאשם לא מוגדר כבעל החברה בה הוא עובד. מן העבר השני, התרשםתי מדברי הנאשם כי הוא אינו זוטר למגרי בחברה והעובדת כי אין מדובר באירוע אחד מלבד על תכנון מוקדם.

32. לאור כל האמור, בהתאם לפסיקה הנוגנת, אני קובעת כי מתחם הקנס ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם הוא קנס של 15,000 ₪ עד 50,000 ₪.

גזרת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

33. לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לסתיה ממתחם העונשה לקולה או לחומרה. לפיכך, יש לגזר את דיןו של הנאשם בתוך מתחם העונשה.

34. נתתי משקל לקולה לעובדה כי הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו וחסר זמן שיפוטי יקר. כר, גם זקפתנו לזכותו את היותו נעדר עבר פלילי. נתתי דעתך גם לנטיות האישיות של הנאשם ובפרט למצבו הכלכלי, כפי שפורט בפנוי, ולהתרשםותי האישית מה הנאשם מסור ועובד מקצוע ומצוין אשר לא דבק בהתנהלותו במשך כל השנים כל רבב ושביע Chrata על המעשים בהם הורשע.

35. לפיכך, ולאחר ש שקלתי את כל השיקולים, אני סבורה, כי יש לגזר את עונשו של הנאשם ברף התחthon של המתחם.

36. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. קנס בסך 15,000 ₪. הקנס ישולם לטבות הקרן לשמירה על הניקיון ב - 15 תשלומים חודשיים שוויים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.9.23 ובכל אחד בחודש שלאחריו. לא ישולם אחד מהתשלים במועד - תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד'. באחריות המasmaה להעביר לנאים את השוברים לתשלום.

ב. מסר על תנאי למשך 2 חודשים, אותו לא ישא הנאשם אלא כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה מהubeirot בהן הורשע.

ג. 2 חודשים פסילה על תנאי והתנאי הוא שה הנאשם לא יבצע עבירות לפי החוק לשמירת ניקיון למשך שנתיים.

ד. התחייבות בסך 30,000 ₪ להימנע מעבירות לפי חוק שמירת הניקיון למשך שנתיים. רשםתי את התחייבותו של הנאשם כפי שנמסרה במהלך הדיון.

נitan היום, ז' אב תשפ"ג, 25 יולי 2023, במעמד הצדדים.